

Parteneriatul Student-Profesor în procesul evaluării academice

Motto: “Un adevărat profesor își apără elevii de influența lui personală.”

Amos Bronson Alcott

Șargarovschi (Sacara) Mariana,
studentă în anul IV la Facultatea de Drept
a Universității de Stat din Moldova

Ținând cont de evoluția spectaculoasă a procesului de învățământ la care participăm, de iterativele reforme în domeniul educației, propunem spre abordare un subiect inovativ, care considerăm, pe bună dreptate, că posedă selecțiuni la atențiunea oricărei persoane preocupate de viitorul țării în care trăiește.

Pentru început, în vederea diluării oricărei confuzii ce ar rezulta din interpretarea lexemelor utilizate în titulatura raportului, vom explica de ce studentul ar putea fi partener al profesorului și ce dorim să relevăm prin enunțarea conceptului de *proces de evaluare academică*. Fără îndoială, atât practicile naționale și cât și cele internaționale au demonstrat faptul că studentul este un veritabil partener al profesorului, acest raționalment îl putem deduce chiar din simpla acțiune de consultare a DEX-ului, care marchează că universitatea ar însemna acea instituție de învățământ cu mai multe facultăți, bazată pe instruirea studenților de către profesor, iar dacă facem referire la cuvântul de partener, aceeași sursă povestșete despre o persoană care realizează în comun cu alta o anumită activitate. Astfel ne convingem că universitatea alimentează relația dintre profesor și student în procesul educațional; că nu ar exista universitatea și nici procesul educațional în lipsa unuia dintre subiectele raportului de învățare, adică ori în lipsa profesorului, sau fără student; că profesorul și studentul sunt parteneri în cursa lor comună spre o educație de calitate; rolurile și scopurile lor sunt diferite, dar complementare. În același context, menționăm că prin *procesul de evaluare academică* avem în optică acea activitate centrată pe verificarea de către profesor a cunoștințelor studenților, obținute în anumite intervale de timp. Dar creionăm că implicarea studenților ca parteneri în procesul de evaluare academică nu ar însemna doar realizarea testelor de evaluare prezentate de către profesor, dar și posibilitatea primilor de a se înrola în activitatea de monitorizare a acestei acțiuni. Dovadă a celor enunțate constituie și Comunicatele prezentate în legătură cu desfășurarea Procesului de la Bologna, în această ordine de idei prin *Comunicatul de la Praga* din 2001 se enunță: *miniștrii au afirmat că studenții trebuie să participe activ și să contribuie atât în viața universitară cât și în stabilirea conținutului educației*. Iar în *Comunicatul de la Berlin* din 2004 identificăm: *miniștrii denotă participarea constructivă a studenților în Procesul de la Bologna și subliniază necesitatea de includere continuă a lor, încă din faza incipientă, în noi activități studenții sunt parteneri deplin în conducerea învățământului superior*. Miniștrii

denotă că măsurile naționale, legale de asigurarea participării studenților sunt larg răspândite în politica educațională a învățământului superior. Ei de asemenea cheamă instituțiile și organizațiile studențești să caute căi de implicare a studenților în conducerea învățământului superior.

Suntem convinși că implicarea studenților în procesul de evaluare academică ar fi una benefică, aserțiune pe care o argumentăm prin faptul că astfel s-ar asigura sporirea interesului studenților față de activitatea universitară; implicarea studentului în activitatea universitară; educarea spiritului de responsabilitate al studenților; deprinderea studenților cu atribuții de administrare; eliminarea unor bariere de comunicare, afirmare și subapreciere; sporirea încrederii studenților în propriile lor forțe; sporirea încrederii profesorilor în studenți; îmbunătățirea dialogului dintre profesor-student; identificarea și promovarea studenților buni, în special; eficientizarea și simplificarea procesului de evaluare; delegarea unor activități și studenților, reducându-se astfel din povara profesorilor; abordarea multiaspectuală a chestiunilor privind evaluarea; transparența procesului educațional; sporirea obiectivității în procesul de evaluare; asigurarea echității în procesul educațional; eliminarea fraudelor în domeniul evaluării; respectarea normelor sociale (inclusiv normele juridice); eliminarea unor flageli ai corupției și altele. Despre acest adevăr vorbește atât *Legea învățământului (1995)*, art. 57, alin. (2), lit. d: *studenții au dreptul să fie aleși în componența unor organe administrative și consultative ale instituției de învățământ*; cât și *Declarația de la Bologna (1999)*, principiul educațional nr. 3: *participarea studenților în guvernarea învățământului superior*. Importantă, în acest sens este și remarcă din *Strategia Sectorială de Dezvoltare pentru anii 2014-2020*; capitolul V- *Direcții strategice, acțiuni prioritare, și rezultate scontate*; subcapitolul *Resurse umane calificate, management eficient și asigurare a calității*; *direcția strategică nr. 4: Proiectarea și instituționalizarea unui sistem eficient de evaluare, monitorizare și de asigurare a calității în educație*. În cadrul descrierii acestei direcții strategice se punctează asupra adevărului că lipsesc mecanismele interne și externe de asigurare a calității, convergente cu standardele europene, ceea ce determină o slabă credibilitate a studiilor, blocaje în cadrul mobilității academice și profesionale și dezvoltarea inertă a sistemului de învățământ.

Pentru a ne face mai expliciti vom descrie o posibilă modalitate de implicare în procesul evaluării academice, astfel considerăm oportună crearea unei comisii academice studențești la nivel de universitate (în continuare: comisie universitară), din 5-6 membri, destinată procesului de evaluare academică. Comisia sus-menționată, de factură mobilă, va avea angajamentul să se deplaseze în fiecare facultate și împreună cu membrii de la facultățile (reprezenți ai studenților, dar și profesorilor din diferite structuri ale facultății, în special, din componența Comisiilor de

Calitate) în care se vor afla vor monitoriza activitatea de evaluare academică. Comisia universitară împreună cu reprezentanții de la facultate vor constitui grupuri de lucru provizorii, viabile pe perioada desfășurării efective a procesului de monitorizare și evaluare academică. Comisia universitară va funcționa continuu, membrii ei se vor întruni în ședințe pentru a elabora politici și strategii de dezvoltare și eficientizare a procesului de evaluare academică. Statutul juridic al comisiei universitare va trebuie reglementat prin regulament. Bine-înțeles la acest capitol pot exista variații, ținând cont de specificul fiecărei instituții de învățământ superior.

Și activitățile în care se pot implica nemijlocit studenții în vederea asigurării unei evaluări academice de calitate, de asemenea, pot fi diverse. În continuare vom elucida unele dintre ele, cum ar fi verificarea registrelor, corectarea lor completare cât și plasarea notelor de la testări în corespundere cu calendarul academic; verificarea notelor plasate la lucrul individual al studentului; asistarea la examenele orale, în mod special, dar și la cele scrise (asistarea atât la sesiunea ordinară, cât și la cea de recuperare); verificarea corespunderii notei finale a studentului la disciplină cu formula de *60 la 40* (raportul poate varia în dependență de instituția de învățământ vizată); alte activități care nu contravin normelor morale și de drept.

Într-un final, concluzionăm prin a sublinia că eventualul parteneriat dintre profesor și student în procesul evaluării academice ar fi o practică extrem de eficientă, deschizând noi oportunități, soluționând anumite probleme în domeniul educației, dar și marcând acea reformă mult-râvnită de întreaga societate, deznădăjduită și îngrijorată de lunga perioadă de tranziție.